

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΑΝΖΙΣΜΟΥ

Αἱ ἀποκαλύψεις αἱ δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ «Figaro» τῶν Παρισίων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. Terrail Mermeix περὶ τῶν παρασκηνίων τοῦ βουλανζισμού, ἐπροξένησαν ἐν τοῖς πολιτικοῖς κύκλοις τῆς Γαλλίας συγκίνησιν, ἥτις εἶνε ἀκόμη εἰς τὴν ἀκμὴν της. Καὶ ὁμῶς τίποτε δὲν δύναται νὰ ἐκπληξῇ προκαλειμένου περὶ τοῦ στρατηγοῦ Boulanger, ἀληθοῦς τύπου πολιτικοῦ τυχοδιώκτου. Ἀλλὰ τὰ ἀποκαλυφθέντα ἐνοχοποιοῦσιν ἄλλα πρόσωπα, καταγγέλλουσι συναλλαγὰς ἰδιοτελεῖς, σχέσεις πολιτικὰς καὶ ἰδιωτικὰς ἀπροσδοκήτους καὶ παριστῶσιν ἐν γένει εἰκόνα ὅχι κολακευτικὴν τινῶν πολιτικῶν καὶ ἀριστοκρατικῶν κύκλων τῆς Γαλλίας.

Ὁ συντάκτης ἐν τῷ «Figaro» τῶν ἐν λόγῳ ἀρθρῶν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «τὰ παρασκήνια τοῦ βουλανζισμού», εἶνε καὶ αὐτὸς εἰς τῶν συνήθων ἐκείνων τύπων, οἱ ὅποιοι μὲ μετρίαν ἱκανότητα καὶ μὲ πολὺ ἐλαφρὴν ἀποσκευὴν συνειδήσεως καὶ ἠθικῆς λεπτότητος, ἐπιζητοῦσι δι' αἰωνοδότητος μέσων νὰ ἐξέλθωσι τῆς ἀρραχνείας των καὶ δὲν εὐρίσκουσι πρὸς τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέσον προχειρότερον τοῦ σκανδάλου. Οἱ τοιοῦτοι τὴν τακτικὴν ἐν τινὶ ἐπαγγέλματι ἐργασίαν θεωροῦσιν εὐήθειαν.

Ὁ κ. Terrail Mermeix εἶνε βουλευτὴς ἐκ τοῦ 7ου διαμερίσματος τῶν Παρισίων. Εἶνε νέος μόλις ὑπερτριακοντατῆς, γεννηθεὶς ἐν τῇ ἐν Ἀμερικῇ γαλλικῇ νήσῳ Γουαδελούπη. Μόλις εἰκοσαετῆς τῷ 1879 εἰσηγήθη τὸ πρῶτον εἰς τὸ στάδιον τῆς δημοσιογραφίας ἐν Παρίσις ὡς μέμברος τῆς ἐφημερίδος «Gaulois», καὶ κατόπιν τῆς ἐφημερίδος «Clairon» (Σάλπιγγος). Πολλὴν ἔχων εἰς τὸν χαρακτήρα εὐστροφίαν, ἀληθῆς δημοσιογραφικὸς χαμελαίων, ὁ κ. Mermeix δὲν διακρίθη μόνον διὰ τοῦ σκανδάλου, ἀλλ' ἐνίοτε κατ' ἀντίθεσιν καὶ διὰ τῆς περὶ τὸ γράφειν εὐπρεπείας, ὅπως, ὅταν ἔγραψε τὰς ἐκ Φρόσδορφ ἀνταποκρίσεις αὐτοῦ κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Κόμητος de Chambord, δι' ἧς ἀντημείφθη ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῶν Παρισίων διὰ μιᾶς χρυσῆς καρφίδος τοῦ λαιμοδέτου, διασήμου ὅπωςδῆποτε ἀνωτέρου τινῶν ἱπποτικῶν παρασκήμων. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δημοσιογραφικῆς τέχνης ὁ κ. Mermeix ὠφελήθη πολὺ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἐν τῇ France, ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐξόχου δημοσιογράφου Emile de Girardin. Ἀμα ὡς ἐπιφάνη ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος ὁ στρατηγὸς Boulanger, ὁ κ. Mermeix ἐκηρύχθη ἐκ τῶν θερμοτάτων αὐτοῦ ὁπαδῶν, ὡς συντάκτης τῆς «Presse» καὶ τῆς «Cocarde», καὶ ὡς ἐξ ἀπορρήτων τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ ὁποῦ ἐμελλεν αὐτὸς κατόπιν ν' ἀποκαλύψῃ τὰ ἀπόκρυφα. Ὁ Boulanger ἀντήμειψεν εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπου ἀπαξ μόνον ἔλαβεν ἀνεπιτυχῶς τὸν λόγον δι' ἀσημάντου ἐπερωτήσεως. Μὴ δυνηθεὶς νὰ προκαλέσῃ θόρυβον περὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ διὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς εὐγλωττίας του, ἐπεζήτησε τοιοῦτον διὰ δημοσιογραφικῶν σκανδάλων. Τοιαῦτα ψυχολογικὰ φαινόμενα δὲν εἶνε ἄγνωστα καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἐν τῶν θυμάτων τῆς δημοσιογραφικῆς ἀδιακρισίας τοῦ κ. Mermeix, εἶνε καὶ ἡ Δούκισσα d' Uzès, ἐκ τοῦ ἐπίσης δουκικοῦ γένους τῶν Mortemart καταγομένη. Ἐκ τῶν ὀνομάτων τούτων δύναται τις νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἡ μεγάλη αὕτη κυρία δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τίποτε κοινὸν πρὸς τὸ αἷμα τῶν ἀπλῶν θνητῶν. Καὶ ὁμῶς εἶνε δισεγγόνη καὶ μόνη κληρονόμος τῆς χήρας Cluquot, τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ φερωνύμου περιφήμου καμπανίτου. Εἰς τὴν καταγωγὴν της ταύτην ὀφείλει ἡ εὐγενὴς Δούκισσα εἶκοσιν ἑκατομμυρίων φράγκων

περιουσίαν, εἰς ἣ προσθετέα ἔτι πέντε περίπου ἑκατομμύρια τοῦ μακαρίτου συζύγου της. Ἐκ καθυστερουμένων εἰς τὴν χήραν Cluquot, ἡ Δούκισσα ἔλαβεν ἐσχάτως τρία ἔτι ἑκατομμύρια φράγκα. Ταῦτα τὰ ἐκ περισσοῦ οὕτως εἰπεῖν ἔλθοντα εἰς αὐτὴν χρήματα ἀπεφάσισε νὰ θυσιάσῃ πρὸς παλινδρόθωσιν τῆς μοναρχίας ἐν Γαλλίᾳ καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς πρὸς τὸν στρατηγὸν Boulanger ρωμαντικῆς κλίσεώς της. Ἡ Δούκισσα εἶνε γυνὴ εὐφυῆς, εὐμορφος ἀκόμη καὶ φιλόδοξος. Ἡ φιλοδοξία αὐτῆς φαίνεται μάλιστα ἀναπτυχθεῖσα μετὰ ρωμαντικῶν τινῶν τάσεων ἐν τῇ ὀρίμῳ ἤδη ἡλικίᾳ αὐτῆς. Ἀπέχομεν πάσης ψυχολογικῆς ἀναλύσεως ἐπὶ τῶν ἐλατηρίων ἅτινα ὤθησαν τὴν κυρίαν d' Uzès εἰς τὸν βουλανζισμόν. Ὁμολογουμένως ἐτήρησε πάντοτε ἀξιοπρεπῶς τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν της θέσιν. Ἀμφίβολον ὅμως εἶνε ἂν θ' αὐξήσῃ τὸ γόητρόν της τὰ ἀποκαλυφθέντα. Πρὸ ὀλίγου ἡ χαριτόβρυτος αὐτῆς θυγάτηρ Simone d' Uzès ὑπανδρεύθη τὸν πλούσιον γάλλον δεῦκα de Luynes

ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΩΝ

Ἀπασχολοῦν τὰ σχέδιά τους

Τὰς σκέψεις... ὅλης τῆς Εὐρώπης,
Καὶ μοιάζουν τὰ καμώματά τους
Μὲ τὸν ἱστὸν τῆς Πηνελόπης.

Τὴν μιά, τ' ἀταίριαστα ταιριάζουν
Τὴν ἄλλην, μάρμαρο τ' ἀφίνουν.
Καὶ μέρα νύχτα μᾶς φωνάζουν :
— Γίνονται, ἐγείναν, θὰ γείνουν !

Πίστι κανεῖς σ' αὐτὸ μὴ δώσῃ
Καὶ ζημιωμένος δὲν θὰ μείνῃ...
Αἱ ἐκλογαὶ θάχουν τελειώσει
Κι' ἀκόμ' αὐτοὶ δὲν θάγουν γείνει.

Μαῦρος Τάτος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐφέτος συμπίπτουσι ταύτοχρόνως δύο πράγματα, ὁ μούστος καὶ αἱ ἐκλογαί. Ὡς ἐκ τούτου ὑποτίθεται, ὅτι ὁ ἀνθερασμὸς θὰ εἶνε πολὺ μεγάλος. Ἄν μάλιστα, ὡς εἶνε ἐνδεχόμενον, ἡ ζύμωσις τοῦ μούστου συντελεσθῇ ὅχι εἰς τὰ βαρέλια, ἀλλ' εἰς τὸν στόμαχον τῶν ἐκλογέων, ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν θὰ διεσπασθῇ μετ' ἄκρας ζωηρότητος.

Νέα ἐκ τῶν συνδυασμῶν :

Ἐβαινε πλησίστιος ὁ συνδυασμὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως

ἐν Ἀττικῇ, ὅτε προσκρούσας ἐπὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν Μεγάρων ἐναυάγησεν. Ὁ κ. Δηλιγιάννης δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμψῃ τὸν Μαλέαν καὶ δὲν ἐπελάθετο τῶν οἰκάδε.

*

Καὶ μία παρατήρησις :

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Δηλιγιάννης ἔχει δίκαιον. Ὁ κ. Μαλέας διὰ πολλοὺς γεωγραφικοὺς λόγους ἔπρεπε νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Λακωνίας.

*

Ὁ κ. Ράλλης καταρτίζει ἴδιον συνδυασμὸν, συνεκάλεσε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν του πολλοὺς ἐκ τῶν πολιτικῶν του φίλων πρὸς σύσκεψιν· ἀλλ' ἐνεκὰ τῆς ιδιότητος τῶν συνελθόντων ἡ συνδιάσκεψις αὐτὴ εἶχε χαρακτηρῆα μᾶλλον ἱατρικοῦ συμβουλίου.

*

Εἰς τὴν Ἀρκαδίαν χειραγωγεῖ τὸν συνδυασμὸν τῆς συμπολιτεύσεως ὁ γηραιὸς κ. Ζέγγελης· ἀγνωστον ποῦ θὰ τὸν ὀδηγήσῃ.

*

Ἀγγέλλεται ἐξ Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, ὅτι ὁ ὑποψήφιος Ζωγράφος ἔχασεν ὅλα τὰ σχέδιά του.

*

Ἐκ Μεσσηνίας πάλιν ἀγγέλλονται περίεργα. Ὁ κ. Κοκκέβης μείνας ἔξω τοῦ μικτοῦ συνδυασμοῦ, προσελήφθη εἰς συνδυασμὸν ἀντιπολιτευόμενον, ὑπογράψας τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Λέγεται, ὅτι τὸ ἱστορικὸν ταμπάρον τοῦ πρώην ἀντιπροέδρου τῆς διαλυθείσης Βουλῆς ἐκοκκίνωνσεν ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν του.

*

Διαδίδεται, ὅτι πρὸς τὸν ἀνω κ. Κοκκέβην παρήγγειλαν οἱ κυβερνητικοὶ νὰ καθήσῃ ἡσυχος αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ τοῦ ὑπέσχοντο νὰ τὸν προσλάβωσιν εἰς τὸν συνδυασμὸν κατὰ τὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι θὰ γείνωσι μετὰ τὰς παρούσας. Πλὴν ὁ κ. Κοκκέβης ἀπήντησεν ἀξιοπρεπῶς : Ζῆσε, μαῦρέ μου, νὰ ρῆς Τριφυλίαν !

*

Τὰ νομαρχιακὰ Συμβούλια τοῦ Κράτους ἡττηώθησαν, διότι πλεῖστοι σύμβουλοι παρητήθησαν, ὅπως ἐκτεθῶσιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Ἐκ τούτου ἀποδεικνύεται, ὅτι τὰ Νομαρχιακὰ Συμβούλια εἰς ἄλλο τι δὲν χρησιμεύουσιν εἰμὴ εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν προπαίδειαν. Εἶνε τὰ πρακτικὰ λύκεια διὰ τὸ ἐπάγγελμα τῶν βουλευτῶν.

*

Συχνὰ ἀνεγράφησαν κατ' αὐτὰς παράπανα εἰς τὸν τύπον, ὅτι ἀπωλέσθησαν πολλοὶ παῖδες ἐνταῦθα καὶ ἐν Πειραιεῖ. Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρὸν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀνεξήγητον, διότι εἶνε γνωστὸν δυστυχῶς, ὅτι εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἐπικρατεῖ μεγάλη... ἀπώλεια.

*

Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις πρὸς ἀνταμοιβὴν διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ δωρεάν διώρισε τὸν κ. Ἀνδρέαν Συγγρὸν Βαλῆν

τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν διὰ πολεμικοῦ πλοίου εἰς τὴν θέσιν του.

*

Μία ἐρώτησις :

— Δικτὶ ὁ βασιλεὺς ἔδωκε μόνον τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς ὑπὲρ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ὁ κ. Συγγρὸς δεκαπέντε χιλιάδας λίρας ;

Ἀπάντησις :

— Διότι ὁ βασιλεὺς ἔχει ἤδη τὸν Μεγχιλόσταυρον.

*

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων Ἀττικῆς φέρεται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Γέροντα.

Ὑποθέτομεν, ὅτι εἶνε ὁ μόνος ἐξ ὅλων τῶν ὑποψηφίων περὶ τοῦ ὁποίου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγερθῇ ἐνστάσις περὶ ἀνηλικιότητος.

ἦχος

« ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΣΗ... »

« Πρέπει νὰ πέσῃ ὁ τύραννος ! — αὐτὸ ζητοῦμε ὅλοι !
« Πρέπει νὰ πέσῃ ὁ τύραννος μὲ ψήφους ἢ... μὲ βόλι ! »
Πρέπει νὰ πέσῃ γιὰ τὰρθοῦν κι' αὐτοὶ στὴν ἐξουσία,
Πρέπει νὰ πέσῃ ἄφρευκτα, χωρὶς πολυλογία,
Διότι νὰ τὸν ρίξουνε καὶ τώρα ἂν δὲν μπορέσουν,
Ἀπ' τὸ μέγαλο τους κακό... στὴ θάλασσα θὰ πέσουν !

Δοιπὸν ἂς πέσῃ καὶ αὐτός ! Μ' ἂν τύχῃ καὶ δὲν πέσῃ
Καὶ τὰ τρανά τους σχέδια τὰ κόψῃ μέσ' τὴ μέση,
Κι' ἂν εὐνοήσουν οἱ θεοὶ τὸν νέον Ταμερλάνο
Κι' ἂν μὲ τὰς νέας ἐκλογὰς ἀνέβῃ πάρα πάνω,
Κι' ἂν ἀπομείνῃ ὁ Γεῆς μονάχα μ' ἓνα φίλο...
Τότε, στυγρὸς νέους Δούνηδες, π ρ έ π ε ι ν ἂ π έ σ η... ξύλο !

Ὑπερζυνομας

ΠΤΩΣΙΣ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ ΕΞ ΥΨΟΥΣ 1,400 ΜΕΤΡΩΝ

Τὴν 31 αὐγούστου παρελθόντος (ἐ. ν.) τὴν 4 μ. μεσημβρίαν ἀνήρχετο ἐν Courbeuvoirς παρὰ τοὺς Παρισίους τὸ αερόστατον « Παιτρὶς ». Ἐπὶ τῆς κοφίνου αὐτοῦ ἐπέβαινον δύο ὁμήλικες δεκαεννέα ἐτῶν νέοι αεροπόροι, οἱ κ. κ. Poul Leprince καὶ Georges Dancuit. Τὴν στιγμὴν τῆς ἀνυψώσεως τὸ αερόστατον προσέκρουσεν ἐπὶ φράκτου ἐκ κάκτων, χωρὶς νὰ παρκτηρηθῇ ἡ περίπτωσις αὕτη παρὰ τῶν νεαρῶν αεροπόρων. Τὸ αερόστατον ἀνήρχετο ταχύτατα, ὅτε εἰς ὕψος 500 μέτρων ἤκουσαν συριγμὸν ὀξύν καὶ εὐθὺς παρετήρησαν εἰς τὸ αερόστατον ξέσχισμα μήκους περίπου δύο μέ-